

folio

lxxxix

in manū habenas vt scilicet premineat fides
 luceat: potestas regat. Sanctū autē Quiriacum
 cum ep̄m Julianus apostata postmodū in
 terfecit eo q̄ sanctam crucem inuenit. cum
 vbiq; signū crucis destrueret intereretur. Quā
 enī contra peras p̄geret: cepit quiriacū in
 uitate ad sacrificia ydolorum. quod cū ille
 renueret de teras abscidi fecit: d. Hac ma
 nu multas ep̄las scripsit: quibus multos
 a deorum sacrificijs reuocauit. Cui quiriacū
 eius. Multū mihi canis insensate profuisti
 q̄ priusq; in xp̄m crederem sepius ad sina
 gogas iudeorū scribebam ep̄las: vt nullū
 in christū crederet. et ecce nunc scandalum
 mei corporis abscidisti. Tunc Julianus plu
 bum liquari fecit et in os eius infudit. De
 inde lectum ferreum affert et in eo quiriacū
 cum extendi. et subter carbones sal et adipe
 spergi. Sed cum quiriacū uniuersis p̄
 maneret: dixit ei Julianus. Si non vis sa
 crificare dijs saltem dic te christianū nō eē
 Quod cum e. ecrans recusaret. insit altari
 foueam fieri. et serpentes venatos ibidem
 imponi. et quiriacū in eam iactari. sed ta
 men continuo serpentes mortui sunt. Ius
 sitq; Julianus in caldaream oleo feruentissi
 mo plenam quiriacū mitti. Qui dum se
 signans sponte intrare vellet: rogans domi
 num vt eum iterum in lauacro martij ba
 ptizaret. Itatis iulianus iussit pecus eius
 gladio p̄. rari et sic in domino consumma
 ti meruit. Quanta autem sit virtus cru
 cis in illo fideli notario patet quem quidā
 magus decepit. et ad quendam locum in q̄
 demones aduocauerat duxit: promittens
 ei q̄ multis diuitijs abundaret. Et ecce quē
 dam magnū ethiopian super excelsum thro
 num sedentem et in circuitu ei⁹ alios ethi
 opes circa eum cum lanceis et fustib; stan
 tes. Tunc ille demon magū predicū inter
 rogauit. Quis est iste puer. Et ille. Do
 mine seruus vester est. Qui demon Suis
 me adorare et seruus meus eē et xp̄m nūm
 negare faciam te ledere in dextera mea. Il
 le autem mox signū crucis edidit et se chri

sti saluatoris seruū libere eē exclamauit. Sta
 timq; vt edidit signum crucis omnis illa mi
 litudo demonum euanuit. Post hoc cū
 quadam vice templum sancte Sophe no
 tarius predictus cum domino suo intrasset.
 et ante saluatoris imaginem ambo starent:
 vidit dominus eius q̄ predicta ymago su
 per notarium oculos fixos haberet et ipsum
 attente aspiceret. Quod videns dictus do
 minus et admirans iuuenem ex pte dexte
 ra stare fecit. viditq; q̄ ymago in illam p̄
 tem iterum oculos voluisset. et super ip̄
 sum notarium fixos haberet. Rursus quo
 q; fecit eum ex parte sinistra ire. Et ecce ite
 rum ymago oculos voluit. et notarium vt
 prius respicere cepit. Tunc adiuratus a do
 mino vt sibi diceret quid apud deū meru
 isset. p̄pter quod sic eum ymago respiceret
 dixitq; se nullius hominis consciū esse nisi q̄
 eum coram dyabolo negare nolisset.

De sancto Iohanne ante portā latinā.

Iohannes apostolus

et euangelista dum ep̄b̄si predicaret a pro
 consuli capitur. et vt dijs imolare iuratur
 et ad Domicianū impatorem ep̄la defina
 tur: in qua magnus sacrilegus et deorū con
 temptor et crucifixi cultor nominatur. Ius
 su ergo Domiciani romam deducitur et de
 ducto omnes capilli pro terificatione a capite
 prelcinduntur. ac ante portā vrbis que la
 tina dicitur in colium feruentis olei igne
 et subter cadente precipitare iubetur nullū
 tamen ibidem dolorem sensit. sed penitus
 illesus exiit. In illo ergo loco a christia
 nis ecclesia fabricatur. et dies illa tanq; vt
 es sui martij solemnizatur. Cum ergo nec
 sic a predicatione christi cessaret iussu Do
 miciani in insulam patmos relegatus ē.
 Nec tantum impatores romani aposto
 los persequerantur. quia christum predi
 cabant cum ip̄si nullum deum respicerent:
 sed quia ipsum sine senatus autoritate de
 ificatum aiebant. quod ip̄si omnino fieri
 prohibebant. Unde legitur in historia ec
 11 19